

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év szeptember hó 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

VÉGZÉST:

A *vesztegetést állítva befolyással üzérkedés büntette* miatt *a vádlott* ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 19.B.961/2005/34. számú ítéletét *helybenhagyja azzal, hogy a cselekmény megnevezése helyesen befolyással üzérkedés büntette.*

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Fővárosi Bíróság a 2008. év január hó 22. napján kelt 19. B. 961/2005/34. számú ítéletével a vádlott bűnösségét a Btk. 256. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő befolyással üzérkedés büntetében állapította meg, és ezért őt 1 év 6 hónapi börtönbüntetésre és 2 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, továbbá elrendelte a vádlottal szemben korábban jogerőre emelkedett ítélettel kiszabott felfüggesztett börtönbüntetés végrehajtását is. Rendelkezett az egyéb járulékos kérdésekről is.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és védője téves jogi minősítés miatt, és enyhítés végett jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF. 797/2007/3-I. számú átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. Ugyanakkor indítványt tett arra is, hogy Fővárosi Ítéltábla rekessze ki a bizonyítékok közül a bírósági iratoknál elhelyezett hangkazetta anyagát, mivel nem állapítható meg, hogy a hangfelvétel

kinek az engedélye alapján és hol készült, következésképpen nem ellenőrizhető, hogy a Be. IX. fejezet 5. címében írt feltételek betartásra kerültek-e vagy sem.

A védő a nyilvános ülésen ugyancsak indítványozta, hogy az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által bizonyítékként értékelt magnókazetta tartalmát a bizonyítékok köréből rekesse ki, mivel a hanganyag készítésének körülményei nem tisztázottak. Álláspontja szerint azonban ebben az esetben a vádlott terhére csak 1. számú tanú és 2. számú tanú vallomásai értékelhetők, mely bizonyítékok közül 2. számú tanú vallomása következetesnek és ellentmondásoktól mentesnek nem is tekinthető. E bizonyítékok pedig a védői álláspont szerint a vádlott érdemi védekezésének cáfolására nem alkalmasak, így lényegében nem áll rendelkezésre elegendő bizonyíték a vádlott terhére a befolyással üzérkedés büntette minősített esetének megállapítására. Mindezekre figyelemmel indítványozta, hogy a Fővárosi Ítélet tábla a vádlott bűnösségét a Btk. 256. § (1) bekezdésébe ütköző befolyással üzérkedés büntetében állapítsa meg. Indítványozta, hogy a büntetés kiszabása körében a másodfokú bíróság értékelje védence javára a cselekmény alkalmi jellegű elkövetését, a jelentős időmúlást, továbbá azt a körülményt, hogy az elsőfokú bíróság által elrendelt felfüggesztett szabadságvesztést kiszabó ítéletben elbírált cselekmény elkövetési ideje az 1990-es évek közepe volt. Összességében mindezek alapján védencével szemben közérdekű munka kiszabására tett indítványt.

A vádlotti és védői fellebbezés nem vezetett eredményre.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§-ának (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárást a perrendi szabályok betartásával folytatta le. Feltárta a vád tárgyává tett cselekmény elbírálásához szükséges bizonyítékokat és azokat okszerűen, az ésszerűség és a logika követelményeinek szem előtt tartásával értékelte, mérlegelte. Nem tévedett akkor sem, amikor megállapított tényekből további tényekre vont le következtetést.

Az elsőfokú bíróság által így megállapított tényállás túlnyomó részében megalapozott, mentes a Be. 351.§-ának (2) bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól és elírás folytán mindössze annyiban szorul kiegészítésre, hogy az elsőfokú ítélet 2. oldal 1. pontjában feltüntetett 26. Bf. 7084/1995/4. számú határozat jogerőre emelkedésének időpontja helyesen: 1996. év január hó 4. napja.

Az ekként kiegészített ítéleti tényállás már minden tekintetben megalapozott, ezért irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének a szükséges körben eleget tett. Megindokolta, hogy a vádlott részbeni tagadásával szemben a bizonyítékok közül melyeket, mely részükben és miért fogadott el.

A másodfokú bíróság ugyanakkor az értékelt bizonyítékok tekintetében az elsőfokú ítélet 5. oldal 2. bekezdését - amely a magnókazetta hanganyagának bizonyítékként történő értékeléséről szól - az ítéletből, a hanganyagot pedig a bizonyítékok köréből kirekeszti. Ez utóbbi tekintetében a Fővárosi Ítéltábla megállapítja, hogy a hangkazetta bizonyítékként történő értékelésének mellőzése nem az ügyészi átiratban foglaltak miatt szükséges, hanem azért, mert az elsőfokú bíróság a hangkazetta tekintetében nem tett eleget a Be. 301. §-ában írt rendelkezéseknek. A Be. 301. § (1) bekezdése szerint ugyanis a tanács elnökének az okiratok és a bizonyítás eszközéül szolgáló iratok felolvasásáról kell rendelkeznie a tárgyaláson. A 301. § (3) bekezdése szerint az okirat felolvasása helyett az okirat lényegének ismertetésére is sor kerülhet, de csak akkor, ha ezt az ügyész, a védő, és a vádlott egybehangzóan indítványozza.

Bár az elsőfokú bíróság az ítélet 5. oldal 2. bekezdésében említést tesz arról, hogy a hanganyagot bizonyítás anyagává tette, azonban az ítéltábla az iratok tartalma alapján ezzel ellentétes megállapításra jutott.

A tárgyalási jegyzőkönyv tanúsága szerint ugyanis a kazetta meghallgatására, a hanganyagról készült okirat felolvasására, illetve az okirat lényegének ügyészi, vádlotti és védői indítványra történő ismertetésére egyáltalán nem került sor. Ugyancsak nincs nyoma a tárgyalási jegyzőkönyvek alapján annak sem, hogy a hanganyagra a vádlott, illetve az érintett tanúk bármilyen észrevételt tettek volna. Megállapítható tehát, hogy a hanganyag tárgyalás anyagává történő tétele az elsőfokú eljárás során elmaradt, ezért annak kirekesztése a bizonyítékok köréből szükséges és indokolt volt.

Megállapítható azonban, hogy e bizonyíték nélkül is megalapozott az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás, hiszen valamennyi egyéb bizonyíték ismertetésére és értékelésére sor került.

Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget téve megalapozott tényállást állapított meg, melyből okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és törvényes a vádlott cselekményének jogi minősítése is.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál értékelendő alanyi és tárgyi körülményeket lényegében helyesen sorolta fel, azok közül mindössze a hasonló cselekmények elszaporodottságára történő utalás mellőzése indokolt.

Az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülményeket helyesen értékelte és a vádlott javára értékelhető enyhítő körülményeket messzemenően figyelembe vette, amikor a büntetést enyhítő szakasz alkalmazásával szabta ki.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint ez a büntetés nem eltúlzott, így annak további enyhítésére nem látott lehetőséget.

Mindezek alapján az elsőfokú ítéletet a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a cselekmény megnevezését pontosította.

Budapest, a 2008. év szeptember hó 3. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Halász Irén sk.
előadó bíró

Dr. Magócsi István sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 19. B. 961/2005/34. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.67/2008/17. számú végzésével 2008. év szeptember hó 3. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, a 2008. év szeptember hó 3. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Udud Sándorné
Bírósági ügyintéző